

לכבוד

נשיאות בית הדין העליון
של ההתאחדות לספורט

10.2.2016

הנדון: בקשה לעריכת דיון נוסף (פרק 8 לתקנון בית הדין)
החלטת בית הדין מיום 8.2.2016 (בעניין טניס שולחן)

כפי המפורט בעתירה המצ"ב, בהסתמך לאמור בפרק 8 לתקנות בית הדין ובסמכותה של נשיאות בית הדין, להורות על קיום דיון נוסף בעתירה/החלטת בית הדין הנכבד מיום 8.2.2016 המצורף לבקשה זו.

• החלטת בית הדין הנכבד – נספח 1

• עתירה לקיום דיון נוסף – נספח 2

העותרים יטענו כי מדובר בנושא מהותי בעל חשיבות עליונה גם למקרים נוספים בדבר חשיבות החוק, התקנונים, קיומם, עצם ומהות התאגדות ענף ספורט בישראל, התווית הלכה משמעותית מחייבת לאיגודי הספורט בבואם לקיים תקנון והתנהלות.

הסוגיה המרכזית בדיון הנוסף המתבקש ע"פ העתירה היא :

• האם הנהלת איגוד ספורט יכולה להתנהל בניגוד לתקנון משנה מטעמה היא ?

• האם יכולה הנהלה לפעול בניגוד לתקנות אשר אושרו באסיפה הכללית ?

על פי החלטת בית הדין הנכבד – התשובה, לכאורה, חיובית.

על פי בקשת העותרים – החלטה, שגויה, לכאורה שוללת את עקרון התאגדות ענף ספורט.

בכבוד רב.

דרור קורן ו/או מנדל ניימן
הפועל באר-שבע, העותרים

10.2.2016

בעניין:

עתירה במסגרת דיון נוסף

(החלטת בית הדין מיום 8.2.2016)

העותרים ;

1. מנדל ניימן ו/או דרור קורן - הפועל חובטי אריה באר-שבע

המשיבים ;

1. איגוד טניס השולחן בישראל
• ועדת ליגה וגביע ; ועדה מקצועית

שיתוף שחקנים וקיום משחקים בניגוד לתקנון

העותרים יטענו בכבוד הראוי לבית הדין כי שגה בהחלטתו מיום 8.2.2016 וכי היא אינה עולה בקנה אחד עם האמור בסעיף 9 לחוק העמותות, סעיף 10 לתקנון האיגוד וסעיפים 9 ; 2-18 ; 7,6-20 לתקנון ליגה וגביע.

להלן ההחלטה, להלן החוק, להלן התקנונים.

כפי שיפורט בעתירה זו, מבוקש מבית דין נכבד זה, לקבוע וכן להורות כדלקמן :

- ביטול בקשות המשיבים לעתירה שבנדון.
- תקנון ועדת ליגה וגביע שהוצג ע"י הצדדים תקף ומחייב.

מצורפים בזאת:

- סעיף 9 לחוק העמותות 1980-תש"ם. נספח א'
- סעיפים 10 ; 14ג' לתקנון האיגוד. נספח ב'
- סעיפים 9 ; 2-18 ; 7,6-20 לתקנון ליגה וגביע. נספח ג'

להלן נימוקי העתירה

1. סעיף 9 לחוק קובע שדין התקנון כדין חוזה בין העמותה לבין חבריה ובינם לבין עצמם.
2. מכאן חשיבות התקנון ותקנוני המשנה העולים ממנו, איגוד של ענף ספורט לא יכול להתנהל בניגוד ל"חוזה".
3. כעת, נראה את האמור בסעיף 10 לתקנון איגוד טניס השולחן בישראל, שקובע, כי הוראות להפעלת ליגות ותחרויות, יקבעו ע"י הנהלת העמותה-דהיינו הנהלת איגוד, לא שום וועדה ו/או מי מטעמה ורק בתקנון משנה – דהיינו בתקנון וועדת ליגה וגביע.
כאמור על האיגוד להפעיל ליגות אך ורק לפי האמור בתקנון ליגה וגביע המאושר ע"י מוסד האסיפה הכללית בלבד ! כאמור בסעיף 8'ג14 לתקנון.
4. המתואר בסעיפים 3-11 בהחלטה דנים בחוזרים כאלה ואחרים, ובמועדים שונים.
בכבוד הראוי לבית הדין, העותרים לא יכנסו לנסיבות, כן/לא בכוונה תחילה וכו' כי לא זה עצם העניין, בבקשה זו.
נהלים לביצוע התקנון לא באים לקבוע אחרת ו/או לסתור את הכתוב התקנון, אלא באים להסדיר ולהבהיר את הכתוב בתקנון ולפי עניין.
תקנון ליגה וגביע – קובע בסעיף 2-18 בצורה בהירה ביותר " היה ויתברר במועד מאוחר יותר כי שחקן.....וכו' " לכן הנטען בסעיף 8 בהחלטת בית הדין לא תואמת את האמור בתקנון ליגה וגביע, והעונשים על כך בהתאם לאמור בסעיף זה, בית הדין כלל לא התייחס בהחלטתו לכך.
5. בהחלטת בית הדין, יש התעלמות סביב מועדי הטיפול של האיגוד כפי שמורה תקנון ליגה וגביע, בסעיף 6,7-20 כאמור, הליך זה לא התקיים בכלל.
מעולם הוועדה לא זימנה את הצדדים המעורבים, העותרים לא מצאו בפרוטוקולי ישיבת ההנהלה מי הם בכלל חברי הוועדה המכהנים שאושרו ? ע"י ההנהלה.
לעומתם, העותרים נהגו על פי האמור בתקנון ליגה וגביע, כלשונו.
6. בית הדין מתאר מסכת התנהלות בתום לב כביכול של האגודות המשיבות, אולם לא התייחס בכלל לאמור בסעיף 9 בתקנון ליגה וגביע " מועד העברות והשאלות שחקנים בהסכמה בליגות השונות טופס תתום ע"י השחקן וכן מורשה חתימה.... " אשר כלל לא הוצגו.
7. באשר לפעולתה/עבודתה/קיום הוועדה של וועדת ליגה וגביע של איגוד טניס השולחן בישראל. לאגודות השונות אין אינדיקציה שניתן ללמוד ממנה בפרוטוקולים המפורסמים בשיהוי ניכר, כי יש אישור הנהלה לחוזרים השונים של ועדה זו, וכן אישור הנהלה להחלטותיה הקשורים להוראות הפעלה של הליגות השונות.
זאת מלבד, דיון הנראה בפרוטוקול ישיבת הנהלה, ללא החלטה, אשר קיבל אישור להתנהלות לקראת החלטה בדוא"ל לביורורים הדדים וללא שום מענה ו/או תגובת הוועדה לנושאים שהועלו בו, בוודאי שאין כאן אישור להחלטה בעניין ושנוגדת את האמור בתקנון המשנה !

8. יודגש, העותרים לא שהו ו/או עיכבו שום תהליך בעניין זה. לעומתם האיגוד עיכב את הטיפול בעניין תוך התעלמות מוחלטת. עד להחלטה לא חוקית (קיום ישיבה טלפונית בניגוד להנחיית רשם העמותות) עם חברים שלא אושרו ע"י ההנהלה ובשיהוי ניכר וכתוצאה מהעתירה, דבר מזלזל ומקומם, היות והחלטת בית הדין שנהגה בשוגג לכאורה בהתייחסותה לכך שהליגות התקדמו... וקיבלה את התירוץ של הוועדה הלא חוקית לכאורה.

9. סעיף 14 של החלטת בית הדין, מדבר בעד עצמו, על הפגם בהתנהלות אולם לפגוע בעותרים בשל כך – כי נהגו כדין ובתום לב, והבסיס לבקשתם מתאים נוכח האמור בסעיף 4 לעיל " היה ויתברר במועד מאוחר יותר כי שחקן.....וכו' " כך פעלו העותרים.

ודאי שאין להאשים ו/או לדחות את העותרים על אזלת ידם של הנהלת איגוד טניס השולחן

חברי ההנהלה בהתנהלותם זו גררו את העותרים להוצאות שאותם אנו מבקשים להשיב לעותרים, בגין העתירה.

כל האגודות כולל העותרים משלמים לב"כ המשיבים, מדוע בעצם ?

מה יגידו אגודות קטנות שלא יכולות לממן עתירות כאשר נפגעות מהתנהלות זו ?

10. על בית הדין האחריית לאכוף את החוק ותקנון ליגה וגביע ולחייב את המשיבים לנהוג כלשונו. מוכח מעל לכל ספק שודאי שאין כאן מקרה מיוחד כלשהו שיש להוסיף החלטה נוספת לאמור בחוק ובתקנונים.

11. לפיכך, בכפוף לסעיף 2-18 בתקנון ליגה וגביע על קבוצות המשיבים לקבל הפסדים טכניים, העמדה לדין משמעתי, הן את הקבוצות והן את השחקנים.

12. מן הדין ומן הצדק להיעתר לבקשה זו.